

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Petru Moraru,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de reprezentantul părții vătămate și civile BC “Banca de Economii” SA, Lunga D. și de avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului Bajerean Vitalie, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2014, în cauza penală în privința lui

Bajerean Vitalie Ion,

născut la 15 iulie 1973, originar din or. Sîngerei, domiciliat pînă la reținere în mun. Chișinău, str. Academiei nr.8/2, ap. 28.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 04 iulie 2013 - pînă la 26 februarie 2014 (instanța de fond);*
- 2. de la 20 martie 2014 - pînă la 05 mai 2014 (instanța de apel);*
- 3. de la 26 iunie 2014 - pînă la 30 iulie 2014 (instanța de recurs ordinar).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 februarie 2014, Bajerean Vitalie a fost condamnat în baza art. 238 Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a BC „Banca de Economii” SA a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Bajerean Vitalie la 17 ianuarie 2011, aflîndu-se în mun. Chișinău, activînd în calitate de director al „Alegor-Comerț” SRL, avînd intenția prezentării cu buna-știință a unor informații false în scopul obținerii unui credit, s-a adresat cu o cerere către BC „Banca de Economii” SA, solicitînd acordarea unui credit în mărime

de 2300000 euro pe un termen de 36 de luni, la care, în vederea realizării intenției sale criminale, pentru a înlesni primirea creditului, Bajerean Vitalie a prezentat reprezentanților BC „Banca de Economii” SA rapoarte financiare false ale „Alegor-Comerț” SRL pentru perioada an. 2009-2010, precum și informații false privind bunurile imobile: construcția comercială cu suprafața de 263,5 m² situată în mun. Chișinău, str. Frumoasa 47 și terenul aferent cu suprafața de 0,0571 ha, care urmau a fi gajate în vederea garantării executării obligațiilor ce vor rezulta din contractul de credit, indicând că aparțin cu drept de proprietate „Alegor-Comerț” SRL, deși în realitate acestea aveau un alt proprietar.

În continuarea acțiunilor sale criminale, în vederea măririi valorii bunurilor care urmau a fi gajate, Bajerean Vitalie a prezentat BC „Banca de Economii” SA raportul de evaluare fals nr. 01-295/10 din 09.12.2010 a bunului imobil situat în mun. Chișinău, str. Frumoasa 47 din numele „Acona Imobil” SRL și raportul de evaluare fals nr. 01-296/10 din 09.12.2010 a bunului imobil situat în mun. Chișinău, com. Tohatin, str. Trandafirilor, din numele „Acona Imobil” SRL, bunuri imobile asupra cărora BC „Banca de Economii” SA a instituit gajul la o valoare mult mai mare decât cea de pe piață.

Urmare a informațiilor false prezentate de către Bajerean Vitalie, în perioada 18.02.2011 – 28.03.2011, în baza contractului de credit bancar nr. 06-06/1/002 din 09.02.2011 dintre filiala nr.1 a BC „Banca de Economii” SA și „Alegor-Comerț” SRL au fost primite ilegal, în rate, mijloace financiare care aparțin BC „Banca de Economii” SA în mărime de 2.300.000 de euro, ceea ce în conformitate cu cursul oficial al BNM, constituie 37.582.000 lei, care nu au fost restituite, cauzând în așa mod BC „Banca de Economii” SA, daună materială în proporții deosebit de mari.

3. Împotriva sentinței au declarat apel reprezentantul părții vătămate și civile BC „Banca de Economii” SA, Lunga Dm. și avocații Bosîi I., Ionaș Gh. în numele inculpatului Bajerean V., care au solicitat:

- reprezentantul părții vătămate BC „Banca de Economii”, casarea sentinței în latura civilă cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a dispune încasarea de la inculpat în beneficiul părții civile a prejudiciului cauzat în mărime de 2619852,61 euro cu titlu de prejudiciul material constituit din suma creditului acordat și 25036 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

- avocații Bosîi I., Ionaș Gh. în numele inculpatului, casarea sentinței și

pronunțarea unei noi hotărâri în latura penală, solicitînd aplicarea unei pedepse sub formă de amendă. Consideră că instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 7,61,75 Cod penal, făcînd o greșită individualizare a pedepsei, deoarece instanța nu a motivat stabilirea pedepsei închisorii, necățînd la faptul că sancțiunea art. 238 Cod penal prevede și alte categorii de pedepse. În speță, nu au fost constatate careva circumstanțe agravante, iar ca circumstanțe atenuante urmează a fi considerate că inculpatul și-a recunoscut integral vina, s-a căit sincer de cele comise, anterior nu a fost atras la răspundere penală, este invalid de gradul II, este caracterizat pozitiv, are la întreținere 2 copii minori, iar atît partea acuzării, cît și apărarea au solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, precum și inculpatul a restituit o mare parte din paguba cauzată părții vătămate și anume instanța neexecutînd careva calcule bazîndu-se pe poziția apărării a admis acțiunea civilă în principiu, lăsînd asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile. Astfel, s-a dovedit faptul că inculpatul cît timp a administrat SRL „Alegor Comerț” a achitat toate ratele și taxele calculate de către bancă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2014, a fost respins, ca depus peste termen apelul reprezentantului părții vătămate și civile BC „Banca de Economii” SA, Lunga D., iar apelurile avocaților Bosîi I., Ionaș Gh. în numele inculpatului Bajerean V., respinse, ca nefondate.

5. În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat că, potrivit art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de declarare a apelului este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

În speță, termenul de atac a început de la 26 februarie 2014 și s-a epuizat la 14 martie 2014.

Din procesul-verbal al ședinței de judecată rezultă că, partea vătămată și civilă BC „Banca de Economii” SA în instanța de fond a fost asistată de avocatul Petrov V., care la ultimele două ședințe nu s-a prezentat și nu a înștiințat instanța despre motivele neprezentării.

La 26 februarie 2014, instanța a pronunțat sentința de condamnare în privința lui Bajerean V., înmînînd copia părților prezente (f.d.46, vol.VI), precum și expediind copia sentinței părții vătămate și civile BC „Banca de Economii” SA și avocatului Petrov V. (f.d.49-50, vol.VI).

Reprezentantul părții vătămate și civile BC „Banca de Economii” SA, Lunga D. a depus apel la 20 martie 2014 (f.d.68-69, vol.VI), după expirarea termenului legal de depunere a apelului, iar careva probe ce ar determina instanța să repună apelul în temen nu a prezentat.

Totodată, instanța de apel a conchis că, referitor la apelurile avocaților Bosîi I. și Ionaș Gh. în numele inculpatului, care critică pedeapsa stabilită lui Bajerean V., o consideră neîntemeiată, fiindcă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului este echitabilă, iar instanța de fond a efectuat o concluzie justă privind evaluarea gradului de degradare a inculpatului, de categoria, mărimea și modalitatea de executare a pedepsei.

Astfel, ținând cont de gravitatea faptei comise de Bajerean Vitalie, care se atribuie la categoria celor grave, de circumstanțele reale de săvârșire a acesteia – *obținerea unui credit în mărime de 2.300.000 euro, ceea ce în conformitate cu cursul oficial al BNM, constituia 37. 582.000 lei, cauzând daune în proporții deosebit de mari, prin prezentarea informațiilor false de la o bancă cu capital preponderent de stat, precum și de persoana inculpatului, care este încadrat în câmpul muncii, anterior condamnat pentru fapte de sustragere, deși antecedentul penal este stins, din nou a comis faptă prejudiciabilă cu intenție, nu s-a corijat și nu a îndreptățit încrederea acordată, atitudinea indiferentă față de urmările rezultate din infracțiune, pînă în prezent nefiind restituită paguba materială, de prezența circumstanțelor cauzei care atenuiază răspunderea – căința sinceră și recunoașterea vinei, lipsa celor agravante, de prezența a doi copii minori în familia inculpatului, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, numai executarea pedepsei cu închisoarea este aptă să conducă la realizarea scopului pedepsei penale, care este reglementat de norma art. 61 alin.(2) Cod penal, va contribui la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.*

6. Împotriva hotărîrilor judecătorești au declarat recurs ordinar reprezentantul părții vătămate și civile BC „Banca de Economii” SA, Lunga D. și avocatul Ionaș Gh. în numele inculpatului Bajerean V. care au solicitat:

- reprezentantul părții vătămate și civile BC „Banca de Economii” SA, care invocînd ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct.1), 6) Cod de

procedură penală, solicită casarea hotărîrilor contestate în latura civilă, rejudecarea cauzei cu dispunerea încasării de la inculpat a acțiunii civile înaintate în totalitate.

- avocatul Ionaș Gh. în numele inculpatului, care invocînd temeiul stipulat la pct. (6), (10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri cu stabilirea unei pedepse mai blînde, nonprivativă de libertate.

În argumentarea soluției solicitate, recurentul a invocat că instanțele judecătorești nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, astfel, fiind efectuată o greșită individualizare a pedepsei aplicate lui Bajerean V., atît sub aspectul naturii, cît și mărimii pedepsei.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei.

Sanțiunea art. 238 Cod penal, prevede atît pedeapsa cu amendă, cît și sub formă de închisoare.

Potrivit art. 394 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată, să motiveze stabilirea unei pedepse cu închisoare, dacă sanțiunea art. 238 CP, prevede și alte categorii de pedepse, precum și nu a soluționat chestiunea privind raționalitatea și rezonabilitatea condamnării inculpatului cu aplicarea pedepsei alternative – amenda.

Astfel, consideră că pedeapsa aplicată de către instanțele de judecată nu corespunde principiului proporționalității, cît și scopului pedepsei penale, prevăzut la art. 61 Cod penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, reprezentantul părții vătămate și civile, BC „Banca de Economii”, O. Cojuhari, a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul Ionaș Gh. în numele inculpatului Bajerean V., menționînd că inculpatului Bajerean V. i-a fost incriminată infracțiunea de dobîndire a creditului prin înșelăciune, în proporții deosebit de mari, daunele aduse părții civile și vătămate nu au fost reparate, pe cînd inculpatul nici nu încearcă să le repare, trecînd cu tăcere obligația în cauză, Faptul caracterului intenționat, extrem de prejudiciabil ale acțiunilor inculpatului și lipsa intențiilor din partea sa de a restitui băncii cele obținute nelegitim, dovedește lipsa căinței sincere și menținerea predispuerii ulterioare a acestuia de a

continua caracterul socialmente periculos de viață. Mai mult decât atât, avocatul inculpatului în recursul înaintat nici nu pretinde lipsa de vinovăție a lui Bajerean V. solicitând numai schimbarea pedepsei aplicate. Astfel, partea apărării, însăși recunoaște existența vinovăției lui Bajerean V. de infracțiunea comisă, prin urmare solicită respingerea integrală a recursului declarat, cu menținerea hotărârilor contestate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

8.1. *Cu referire la recursul ordinar declarat de reprezentantul părții vătămate și civile BC „Banca de Economii” SA, Lunga D.*

Conform prevederilor art. 415 alin. (1) lit. a) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, respinge apelul în cazul în care acesta a fost depus peste termen.

După cum s-a menționat, instanța de apel a respins apelul reprezentantului părții vătămate și civile BC „Banca de Economii” SA, Lunga D., din motiv că a fost declarat peste termen.

Astfel, conform art. 402 Cod de procedură penală și pct. 6.1. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 *“Cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel”*, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

Verificând legalitatea deciziei instanței de apel, Colegiul conchide că ultima, corect a respins apelul reprezentantului părții vătămate și civile BC „Banca de Economii” SA, Lunga D. ca fiind tardiv, just constatând că la 26 februarie 2014, instanța a pronunțat sentința de condamnare în privința lui Bajerean V., însă reprezentantul părții civile nu a fost prezent, iar în aceiași zi copia sentinței fiind expediată BC „Banca de Economii” S.A. (f.d.49, vol.VI), și la 28 februarie 2014, instanța de judecată a înștiințat părțile, inclusiv avocatul părții vătămate și civile Petrov V., despre posibilitatea de a lua cunoștință cu procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d.50,vol.VI).

Reprezentantul părții vătămate și civile BC “Banca de Economii” SA, Lunga D. a declarat apel la 20 martie 2014, adică peste 7 zile după epuizarea termenului de declarare a acestuia prevăzut de art. 402 Cod de procedură penală.

Potrivit art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Partea vătămată și civilă BC „Banca de Economii” SA nu a folosit calea de atac apelul, deoarece a depus apelul peste termen, ceea ce echivalează cu neutilizarea căii de atac – apelul, fondul cauzei nu a fost obiect de judecare în instanța de apel, iar la rîndul său limitează instanța de recurs ordinar de a verifica legalitatea hotărîrii referitor la fondul cauzei.

Solicitările recurentului de a pune în discuție în instanța de recurs soluționarea acțiunii civile sunt neîntemeiate, de vreme ce acesta nu a utilizat calea de atac – apelul.

8.2. Cu referire la recursul declarat de avocatul Ionaș Gh. în numele inculpatului Bajerean V.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temei de casare a hotărîrilor judecătorești pct.6) și 10) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezentei erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Astfel, avocatul Ionaș Gh. nu indică nici un argument în susținerea acestor motive, nu invocă concret, asupra cărora motive nu s-a pronunțat instanța de apel.

În acest context, instanța de recurs menționează că, instanța de apel a respectat prevederile art. 414-418 Cod de procedură penală, în hotărîrea

adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, motivându-și soluția, care nu contrazice dispozitivul hotărîrii sale, fiind clar.

Totodată, Colegiul reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, astfel critică hotărîrile judecătorești doar în partea stabilirii pedepsei.

În cauza dată, instanța de apel a îndeplinit aceste prevederi ale legii.

După cum se observă din textul deciziei instanței de apel, judecînd apelurile, aceasta a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, menționînd că prima instanță la stabilirea termenului pedepsei inculpatului Bajerean V. a ținut în deplină măsură cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, stabilindu-i în această parte o pedeapsă echitabilă.

În acest sens, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Astfel, Colegiul penal reține că lui Bajerean Vitalie în baza art. 238 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Or, ca măsură de constrîngere, pedeapsa are pe lîngă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Colegiul menționează că, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Din decizia instanței de apel se constată că, la stabilirea și aplicarea pedepsei, instanțele de judecată au avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 7, 61 și 75 Cod penal.

Astfel, sancțiunea art.238 Cod penal, prevede pedeapsa cu *amendă în mărime de la 1500 la 3000 unități convenționale* sau cu *închisoare de la 2 la 6 ani*.

Prin urmare, infracțiunea comisă de inculpat, potrivit art. 16 Cod de penal, se califică ca una gravă, iar circumstanțele la care instanțele de fond și apel au făcut trimitere, și anume – circumstanțele reale de săvârșire a infracțiunii *obținerea unui credit în mărime de 2.300.000 euro, ceea ce în conformitate cu cursul oficial al BNM, constituia 37. 582.000 lei, cauzând daune în proporții deosebit de mari, prin prezentarea informațiilor false de la o bancă cu capital preponderent de stat, precum și de persoana inculpatului, care este încadrat în câmpul muncii, anterior condamnat pentru fapte de sustragere, deși antecedentul penal este stins, din nou a săvârșit o faptă prejudiciabilă cu intenție, nu s-a corijat și nu a îndreptățit încrederea acordată, atitudinea indiferentă față de urmările rezultate din infracțiune, pînă în prezent nefiind restituită paguba materială, de prezența circumstanțelor cauzei care atenuiază răspunderea – căința sinceră și recunoașterea vinei, lipsa celor agravante, de prezența a doi copii minori în familia inculpatului, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, numai executarea pedepsei cu închisoarea este aptă să conducă la realizarea scopului pedepsei penale, care este reglementat de norma art. 61 alin. (2) Cod penal, va contribui la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, precum și la prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.*

Cît privește argumentul avocatului că în privința lui Bajerean V. urmează a fi aplicată o pedeapsă mai blîndă, non privativă de libertate, deoarece sancțiunea art. 238 Cod penal prevede și altă categorie de pedeapsă

– amenda, Colegiul menționează că avînd în vedere cumulul de împrejurări nominalizate mai sus, (*inculpatul în mod ilegal a obținut un credit de 2.300.000 euro, echivalentul a 37.582.000 lei, care pînă în prezent nu a fost restituit*), pedeapsa închisorii în aceste limite, aplicată inculpatului Bajerean V. de către instanța de fond (4 ani închisoare) menținută de cea de apel, este stabilită corespunzător gravității faptei, în raport cu pericolul social, atitudinea inculpatului față de cele comise, proporțională prejudiciului cauzat, precum și luînd în considerație, circumstanțele atenuante stabilite.

Potrivit recursului, avocatul în numele inculpatului critică măsura de pedeapsă aplicată, ca fiind una prea aspră, astfel, în opinia acestuia, s-a comis o eroare de drept. Însă, după cum s-a specificat mai sus, eroarea stipulată în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este prezentă în cauză, deoarece instanțele de judecată au făcut o individualizare a pedepsei în concordanță cu prevederile legii.

În final, Colegiul penal reține, că din materialele cauzei și probele examinate în acțiunile lui Bajerean V., în afară de infracțiunea pentru care acesta a fost condamnat se întrevede clar și o altă componentă de infracțiune de sustragere a bunurilor proprietarului.

Prezentarea în instituția bancară a informației vădit false în scopul de a obține un credit, în speță, este o modalitate de a însuși mijloacele bănești, astfel că creditul fiind obținut pe cale criminală nu a fost restituit nici pînă la momentul examinării cauzei în instanța de recurs.

Însă, reieșind din legislația procesual penală, instanța de recurs nu este competentă să intervină în această parte deoarece, potrivit art. 325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Astfel că potrivit rechizitoriului inculpatul Bajerean Vitalie a fost pus sub învinuire doar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 238 Cod penal.

Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-a comis, prin urmare, hotărîrile atacate sunt legale și întemeiate, iar recursurile ordinare urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de reprezentantul părții vătămate și civile BC „Banca de Economii” S.A., Lunga D., și de avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului Bajerean Vitalie, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2014, în cauza penală în privința lui *Bajerean Vitalie Ion*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată la 26 august 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Petru Moraru